

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 076513 15 Kž
Brčko, 11.11.2015. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Ilje Klaić, kao predsjednika vijeća, Srđana Nedić i Maide Kovačević, kao članova vijeća, uz učešće Radmile Tomić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog H.Š. iz M., zbog krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 33/13), odlučujući o žalbi Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, podnesenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 076513 14 K od 20.07.2015. godine, nakon javne sjednice vijeća održane dana 11.11.2015. godine, u prisustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Sadike Fatić, optuženog H.Š. i njegovog branioca Jovana Vuković, advokata iz Brčkog, donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 076513 14 K od 20.07.2015. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 076513 14 K od 20.07.2015. godine, optuženi H.Š., oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje mu je sud, na osnovu iste zakonske odredbe, a uz primjenu članova 42., 49., 60., 61. i 62. istog zakona, izrekao uslovnu osudu, tako što mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca koja neće biti izvršena ukoliko optuženi u roku od 2 (dvije) godine ne poćini novo krivično djelo.

Na osnovu člana 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 34/13 i 27/14) optuženi je oslobođen obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka.

Na osnovu člana 198. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine sud je oštećenu H.Š. sa imovinskopravnim zahtjevom uputio na parnični postupak.

Protiv navedene presude žalbu je podnijelo Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužilac) zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 299. stav 1. i 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i odluke o krivičnopravnoj sankciji iz člana 300. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Tužilac je na kraju žalbe predložila da ovaj sud uvaži njihovu žalbu, ukine pobijanu presudu Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i predmet vrati na ponovno suđenje ili da ovaj sud održi glavni pretres i donese pravilnu i zakonitu presudu kojom će optuženog oglasiti krivim za krivično djelo Ubistvo u pokušaju iz člana 163. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i izrekne mu kaznu zatvora u granicama zakonom propisane kazne.

Branilac optuženog Jovan Vuković, podnio je odgovor na žalbu tužioca, u kojem navodi da je žalba neosnovana i predložio da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine odbije žalbu tužioca kao neosnovanu i potvrdi presudu Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda održanoj dana 11.11.2015. godine, tužilac je izjavila da bi pored žalbenih osnova istaknutih u podnesenoj žalbi žalbu proširila i na povredu odredbe člana 297. stav 1. tačka j. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer smatra da je prvostepeni sud na navedeni način prekoračio optužbu. Takođe je izjavila da ostaje pri podnesenoj žalbi i prijedlozima iz iste.

Branilac optuženog je predložio da ovaj sud ne usvoji dopunu žalbe branioca, te je izjavio da ostaje kod odgovora na žalbu kao i pri prijedlogu iz odgovora na žalbu.

Optuženi se pridružio izjavi branioca.

Ovaj sud je ispitao prvostepenu presudu u smislu člana 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u granicama žalbenih navoda, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalba tužioca je neosnovana.

Neosnovano se žalbom tužioca prigovara da je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane presude počinio bitnu povredu krivičnog postupka, te da je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje. Takođe je neosnovan i žalbeni prigovor u pogledu krivičnopravne sankcije koju je sud izrekao optuženom. Što se tiče dopune žalbe i proširenja iste koju je tužilac izvršila tokom javne sjednice, ovaj sud nije uzeo u razmatranje, jer se smatra da je podnesena nakon isteka roka u kojem se žalba može podnijeti.

Ovaj sud smatra da izreka pobijane presude nije protivrječna sama sebi, a ni razlozima presude, kako se žalbom tužioca neosnovano u tom pravcu prigovara. Izreka pobijane presude je u skladu sa njenim razlozima i obrazloženje presude u

potpunosti prati izreku i u cijelosti odgovara istoj. Kao što proizilazi, kako iz izreke presude, tako i iz obrazloženja iste, prvostepeni sud nije prihvatio pravnu kvalifikaciju krivičnog djela, koje se optuženom stavlja na teret. Nakon provedenog dokaznog postupka i savjesne i brižljive ocjene dokaza prvostepeni sud je utvrdio da se u konkretnom slučaju ne radi o krivičnom djelu Ubistvo u pokušaju iz člana 163. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nego o krivičnom djelu Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. U skladu sa navedenim činjeničnim utvrđenjem prvostepenog suda i u vezi promjene pravne kvalifikacije krivičnog djela za koje se optuženi tereti, bilo je nužno prilagoditi činjenični opis u skladu sa drugom pravnom kvalifikacijom, a na koji način je i postupio prvostepeni sud. Takvo postupanje suda bilo je u skladu sa odredbom člana 280. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kojom sud nije vezan za prijedlog tužioca u pogledu pravne ocjene djela. Nakon što je prvostepeni sud ukazao na sve provedene dokaze, izvršio je slobodnu ocjenu dokaza, cijeneći iste pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, kako je to i propisano odredbom člana 281. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i na osnovu takve ocjene dokaza izveo i po ocjeni ovog suda pravilan zaključak da je u konkretnom slučaju optuženi svojim radnjama u vrijeme i na način opisan u izreci pobijane presude, počinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a o čemu prvostepeni sud govori na strani osmoj pobijane presude.

Neargumentovan je prigovor tužioca da je prvostepeni sud u izreci pobijane presude opisao sve elemente krivičnog djela Ubistvo u pokušaju iz člana 163. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je optužnicom i optužen, a utvrdio da se radi o krivičnom djelu Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. Krivičnog zakona za koje ga je oglasio krivim. Kada se izvrši analiza činjeničnog opisa, iz izreke pobijane odluke i činjeničnog opisa iz precizirane optužnice da se zaključiti da ne stoji naprijed navedena konstatacija tužioca. Prvostepeni sud je činjenični opis radnje izvršenja prilagodio provedenim dokazima i na tako pravilno i potpuno činjenično utvrđenje pravilno primijenio odredbe krivičnog zakona kada je zaključio da je optuženi počinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Obrazloženje pobijane presude je, upravo, u skladu sa izrekom pobijane presude i ukazuje na razloge kojima se prvostepeni sud rukovodio prilikom utvrđivanja činjeničnog stanja. Iz činjeničnog opisa precizirane optužnice prvostepeni sud je, kao što se vidi iz izreke, izostavio sve one elemente, odnosno izostavio onaj opis koji je upućivao na zaključak da se radi o krivičnom djelu Ubistvo u pokušaju iz člana 163. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a u vezi sa članom 28. istog zakona. S tim u vezi činjenični opis izreke pobijane presude ne sadrži one elemente, odnosno opis koji bi eventualno mogao ukazati da se radi o nekom drugom krivičnom djelu, a ne krivičnom djelu za koje je optuženi oglasen krivim. O svemu tome prvostepeni sud je dao valjane i uvjerljive razloge koji ukazuju na pravilnost zaključka prvostepenog suda u pogledu činjeničnog utvrđenja kao i pravne kvalifikacije krivičnog djela za koje je optuženi oglasen krivim.

U obrazloženju odluke prvostepeni sud je ukazao na sve provedene dokaze, na saslušane svjedoke, nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke dr Petka Grubač, ukratko ukazao na najbitnije dijelove njihovih iskaza, kao i na materijalu

dokumentaciju, koja je prezentovana tokom dokaznog postupka. Nakon što je sud izvršio pažljivu i savjesnu ocjenu svih provedenih dokaza, dao je razloge kojim svjedocima je u potpunosti poklonio vjeru, a u pogledu kojih svjedoka je izostalo potpuno povjerenje u pogledu onoga o čemu su svjedočili tokom dokaznog postupka, a o čemu prvostepeni, sud govori na stranama osam i devet pobijane odluke. Tako se sud, između ostalog, bavio i iskazima H.Š.1 i svjedoka M.D., pa je zaključio da se njihovi iskazi samo mogu djelimično prihvatiti usled njihove nepouzdanosti, a o čemu govori na strani osmoj pobijane odluke. Takođe, ukazao je na kontradiktornosti i nelogičnosti u izjavi M.D., što je sve dalo u dovoljnoj mjeri razloga prvostepenom sudu da u potpunosti ne pokloni vjeru M.D.. Prvostepeni sud se osvrnuo i na zaključak vještaka psihijatra dr Petka Grubač u pogledu H.Š.1, jer je vještak utvrdio da je ista, zbog njenog psihičkog stanja, navedenu kritičnu radnju shvatila dramatičnije nego što je ista i bila, jer je uticaj njenog afekta doprinio dramtizaciji toka radnje.

Takođe, prvostepeni sud je dao valjane razloge u pogledu činjeničnog utvrđenja na osnovu kojeg je došao do zaključka da optuženi nije počinio krivično djelo Ubistvo iz člana 163. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, uz navođenje dokaza, odnosno svjedoka, na osnovu čijih iskaza je došao do navedenog činjeničnog utvrđenja. Iz navedenih razloga ovaj sud nije mogao ni prihvatiti žalbeni prigovor da presuda nema razloge o odlučnim činjenicama.

Nema mjesta ni žalbenom prigovoru pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, jer je u pogledu toga od strane tužioca izostala uvjerljiva argumentacija koja bi dovela u pitanje pravilnost prvostepene odluke s aspekta žalbenog prigovora pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Sve pravno relevantne i odlučne činjenice koje je koristio u postupku utvrđivanja činjeničnog stanja prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio, te ukazao na osnovu kojih provedenih dokaza je utvrdio određenu odlučnu činjenicu.

Tako, činjenicu da oštećena H.Š.1 navedene prilike nije imala povrede na vratu, prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio. Navedena činjenica je utvrđena na osnovu iskaza svjedoka M.Š. i H.Š.2, koji su neposredno nakon ovog događaja razgovarali sa oštećenom, pa su se tako navedeni svjedoci izjasnili kako je oštećena izgledala i u kom dijelu tijela su primijećene povrede. Navedeni svjedoci nisu potvrdili da su u predjelu vrata na oštećenoj primijećene neke povrede. Međutim, na ovom mjestu treba ukazati i na to da ni tužilac tokom dokaznog postupka nije prezentovao pouzdane dokaze na osnovu kojih su sa sigurnošću utvrđene povrede kod oštećene H.Š.1 u predjelu vrata, kako su iste nastale, a što je u obavezi, prema odredbi člana 16. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Naravno, osvrt na ovu zakonsku obavezu tužioca nema za cilj da upozna tužioca sa njegovim obavezama, jer je to tužiocu svakako dobro poznato, nego je cilj da se podsjeti na obavezu iz razloga što se prigovara da sud nije pravilno utvrdio navedenu tvrdnju u pogledu povreda oštećene. Tužilac na strani drugoj žalbe konstatuje, u zadnjem pasusu, ukoliko navedeni svjedoci M.Š. i H.Š.2 nisu uočili povrede na vratu H.Š.1, ne znači da te povrede zaista nisu postojale. Ali, u skladu sa takvom konstatacijom ni tužilac nije ponudio pouzdane dokaze koji bi potvrdili da navedena dva svjedoka nisu u pravu, kada tvrde da nisu uočili povrede kod oštećene, u predjelu vrata. Irelevantan je prigovor tužioca da svjedoci H.Š.2 i M.Š. tokom

istrage nisu ni svjedočili na okolnosti povreda oštećene u predjelu vrata, nego da su o tome na glavnom pretresu govorili tek na upit suda. Bitno je da su se svjedoci na te okolnosti izjasnili tokom glavnog pretresa, jer se to pitanje nametalo opravdanim.

I ovaj sud smatra da je zaključak suda u pogledu pravne kvalifikacije krivičnog djela, za koje je optuženi oglašen krivim, pravilan rezultat provedenog dokaznog postupka i donesen na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Ne može se prihvatiti prigovor da je takav zaključak prvostepenog suda preuranjen, niti stoji prigovor da prvostepeni sud nije provjerio odbranu optuženog, odnosno tvrdnju da nije bilo između njega i njegove supruge ranijih međusobnih sukoba. Navedenu činjenicu su potvrdili i svjedoci M.Š. i H.Š.2, koji žive u neposrednoj blizini optuženog i oštećene. Oštećena je, takođe, izjavila da je H.Š. nikada nije tukao, uz napomenu da je povremeno pio rakiju, a i policijski službenik Nermin Kurti je utvrdio da kroz policijsku evidenciju nije bilo prijava nasilja u porodici Š. Navedeni dokazi su u dovoljnoj mjeri poslužili kao valjana osnova za zaključak da između optuženih nije bilo ranije međusobnih sukoba sličnih navedenom. I tužilac u žalbi na navedenom mjestu prihvata ono što je u pogledu te okolnosti izjavila oštećena Š.H.1, da je tokom braka dolazilo do prepirke, a da je nikada nije zlostavljao.

Preispitujući odluku o izrečenoj krivično pravnoj sankciji, u vezi žalbenog prigovora tužioca, ovaj sud je zaključio da je žalba i u tom dijelu neosnovana. Prilikom odlučivanja o krivičnopravnoj sankciji koju će izreći optuženom, prvostepeni sud je, u smislu člana 49. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, vodio računa o svim okolnostima koje utiču da kazna bude manja ili veća (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti). Tako je, opravdano kao olakšavajuće okolnosti cijenio da je optuženi starije životne dobi, da je otac troje djece, da je krivično djelo počinio u stanju smanjene uračunljivosti, kao i činjenicu da ranije nije osuđivan, dok otežavajućih okolnosti na strani optuženog nije našao. Svim utvrđenim olakšavajućim okolnostima dao je adekvatan značaj u mjeri u kojoj te okolnosti objektivno i utiču na krivičnopravnu sankciju, pa se ne može prihvatiti kao argumentovan prigovor tužioca da je prvostepeni sud precijenio olakšavajuće okolnosti. Uvažavajući sve olakšavajuće okolnosti, uz istovremeno odsustvo otežavajućih okolnosti, prvostepeni sud se pravilno opredijelio za uslovnu osudu, kao mjeru upozorenja, jer je pravilno zaključio da se svrha krivično pravnih sankcija može postići i bez njenog izvršenja. Izvršenje kazne nije nužno radi krivično pravne zaštite, a uvažavajući ličnost optuženog, odnosno da do sada nije imao sukoba sa zakonom. I ovaj sud je uvjerenja da je izrečena krivičnopravna sankcija adekvatna težini počinjenog krivičnog djela, stepenu ugroženosti zaštićenog dobra, odnosno braka i porodice, kao i ličnosti optuženog, jer se ne radi o licu sklonom vršenju krivičnih djela.

Nesporno je krivično djelo počinjeno sa direktnim umišljajem, kao oblikom vinosti, kako je utvrdio i prvostepeni sud, baveći se psihičkim odnosom optuženog prema izvršenom krivičnom djelu. Međutim, oblik vinosti manifestovan kroz direktni umišljaj u konkretnom slučaju ne može se cijeniti kao otežavajuća okolnost, kako to tužilac navodi. Subjektivnu stranu navedenog krivičnog djela čini umišljaj pa u takvoj situaciji direktnim umišljajem ne može predstavljati otežavajuću okolnost, budući da se krivično djelo može počinuti samo sa umišljajem. Što se tiče drugih okolnosti koje tužilac u žalbi navodi, kao što su upornost i podmuklost optuženog,

ne mogu se cijeliti na način kako to tužilac smatra, jer navedene okolnosti nisu sa sigurnošću ni utvrđene.

Budući da nisu postojali razlozi zbog kojih se presuda pobija žalbom, niti je prvostepeni sud počinio povredu krivičnog zakona, na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, žalbu tužioca, je na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odbio kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdio.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Radmila Tomić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Iljo Klaić